

[Ingerlise Koefoed]

ligger i, at det på forhånd er fastslået, hvor mange penge de kan få. Det er klart, at det vil de ikke nøjes med, og så bliver det tvangslicens, og vi har ikke accepteret så lidt.

Formanden:

Det var en kort bemærkning.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til nogle af ændringsforslagene.

Det ser jo ud, som om der er et stort flertal for ændringsforslag nr. 1, der udstrækker den gældende tvangslicensordning for fremstilling af lyd-bøger til brug for udlån til blinde og svagtseende til også at gælde udlån til ordblinde og læsehandicappede. Det er jo ikke et forslag, som har været medtaget i lovforslaget fra første færd, og det skyldes ganske enkelt, at det er blandt det, revisionsudvalget endnu ikke har behandlet og taget stilling til.

Jeg har kunnet tilslutte mig forslaget, selv om jeg nok synes, at der kan være grund til at understrege, at de aftaler, der er indgået på området, faktisk allerede medtager ordblinde og læsehandicappede uanset den gældende lovbestemmelses ordlyd. Jeg betragter det som et mindre problem, hvorvidt dette ændringsforslag skal opretholdes eller ej, for jeg tror i praksis ikke, der er uenighed mellem partierne. Jeg tror navnlig ikke, at det har nogen virkninger i realiteternes verden, om det står på den ene eller på den anden måde.

I hvert fald går jeg ud fra, at man, hvis ændringsforslaget bliver opretholdt og vedtaget, så ikke vil afskære revisionsudvalget fra en overvejelse af hele § 18, herunder rimeligheden af overhovedet at opretholde en tvangslicensordning på dette område. Jeg kunne godt forestille mig, at rettighedshaverne ville mene, at man her passende kunne arbejde med en aftalelicens.

Ændringsforslag nr. 5 fra SF, som går ud på at gøre det muligt for flere organisationer og rettighedshavere at optræde i forhold til brugerne, må vi afvise fra regeringens side. Forslagsstillerne forestiller sig måske, at det i realiteten vil betyde, at komponisterne forhandler gennem KODA, og at de andre rettighedshavere slutter sig sammen i én fælles

organisation. Sådan mener jeg ikke at det kommer til at gå, hvis ændringsforslaget bliver gennemført. Også radiofonierne vil antagelig stille krav om at kunne forhandle særskilt, og det samme vil filmproducenterne. Vi vil få en ordning, der vil blive meget svær at administrere for brugerne, men vi vil navnlig få en, der gør, at brugerne ikke kan være sikre på at have fået fuld rettighedsdækning. Derfor må forslaget afvises.

Med ændringsforslag nr. 6 fra S, SF og det radikale venstre foreslår man, at producenterne af grammofonplader ikke skal have noget selvstændigt krav på vederlag, når radio- og fjernsynsudsendelser indeholdende grammofonmusik fordeles over kabelanlæg. Det må jeg sige at jeg finder ganske urimeligt. Forslaget er muligvis udtryk for et ønske om ikke at udvide de producentrettigheder, som findes i ophavsretsloven, men jeg finder det rimeligt, at både udøvende kunstnere og producenter får et krav på vederlag svarende til, hvad de efter den nugældende lov har, når grammofonplader spilles i den oprindelige radioudsendelse. Jeg ser ingen som helst grund til, at man nu pludselig begrænser mulighederne for denne gruppe. Jeg må derfor anbefale, at man stemmer imod dette ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Lovforslag nr. L 113).

Ændringsforslag nr. 1, 2 og 6 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 19 stemte for, 68 imod; 39 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 3